

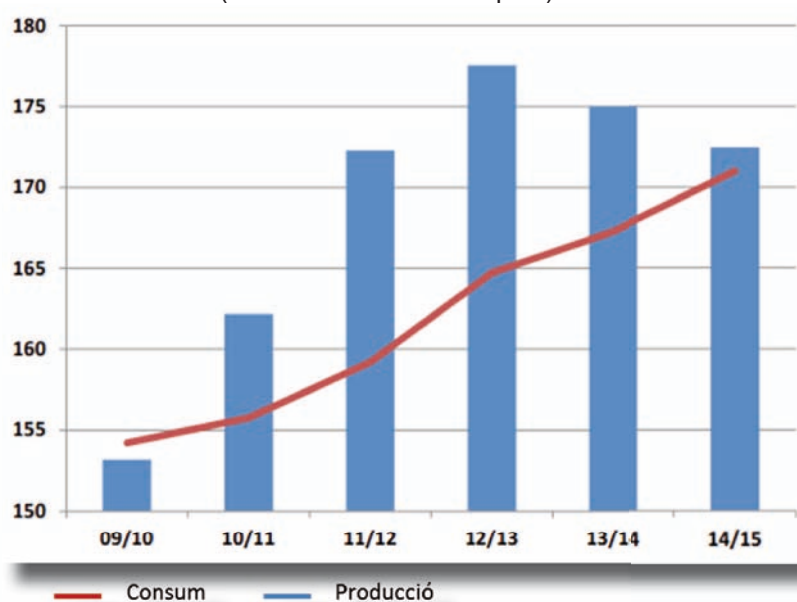
L'acumulació d'estocs i el preu del SUCRE

Els mercats agrícoles globals, per diferents factors, estan lluny de poder ser considerats veritablement uns mercats lliures i globals. Existeixen barreres normatives molt importants a pràcticament tots els països en un sector, com els aliments, molt sensible en moltes economies i que fa que, molts cops, entendre l'evolució en els preus sigui complicat i quasi mai evident.

Un altre element que afecta de manera definitiva l'evolució en el preu de les matèries en general, i de la que no és una excepció el productes agraris, és el nivell d'estocs. L'acumulació d'estocs per fer anar en benefici propi el preu de les matèries primeres és un element sense el qual no es pot entendre l'evolució del ferro, el coure, el carbó o el petroli – materials que es poden emmagatzemar relativament bé i que no es fan malbé—. Malgrat la seva naturalesa més delicada, els productes agroalimentaris, i cada cop més, també presenten oscil·lacions rellevants en el preu segons el nivell d'estoc acumulat. Això és rellevant perquè en un escenari d'estocs alts i preus artificialment alts, es puguin realitzar inversions per augmentar la producció que després resultin poc rentables o fins hi tot, ruïnoses. Ho hem vist en el sector del coure, el ferro o el carbó i no seria impossible veure-ho també, en les matèries agrícoles.

Aquest és el cas, per exemple, del mercat del sucre. Per l'exercici d'enguany, el Departament d'Agricultura dels Estats Units (USDA, *US Department of Agriculture*) espera que la producció global de sucre caigui en prop de 2,6 milions de tones mètriques. D'altra banda, el consum, impulsat, sobretot pel continent asiàtic i llatinoamericà, continua creixent de manera inexorable (veure figura 1). En concret, el servei d'estudis de Rabobank, entitat financera líder en el sector agrari, projecta un increment en el consum al continent asiàtic des dels 75 milions de tones mètriques actuals a més de 97 milions de tones per l'any 2020. Àfrica també serà part important d'aquest creixement de la demanda de sucre amb un increment estimat del 3,4% anual. Amb aquestes xifres a sobre la taula, semblaria lògic esperar una tendència a l'alça dels preus del sucre pel fort augment de la demanda. Tanmateix, això no ha estat així.

Figura 1. Consum i producció global de sucre (milions de tones mètriques)

Font: *US Department of Agriculture*

Malgrat aquestes projeccions, l'any passat va caure prop d'un 15% en els mercats globals, i acumula una caiguda encara més forta des del seu màxim de prop de 56 cèntims d'euro el quilo (prop de 30 cèntims US\$ per lliure) de sucre a l'agost de 2011 en comparació als menys de 28 cèntims (14 cèntims de US\$ per lliure aproximadament) el passat mes de febrer (veure figura 2).

Figura 2. Evolució en els preus del sucre

Font: *Coffee Sugar and Cocoa Exchange (CSCE)*.
Preus en cèntims de dòlar per lliure.

Així doncs, la sobreproducció duta a terme durant el període 2010-2014, ara surt molt lentament dels magatzems de sucre movent a la baixa fins a mínims històrics. Aquestes dinàmiques globals generen confusió i afegeixen complexitat i incertesa a l'hora de dur a terme inversions de magnitud en el sector. Aquesta dinàmica es dona en altres mercats agrícoles on els analistes alerten de l'existència encara de grans nivells d'estoc en molts mercats el que fa esperar un any de preus baixos malgrat la forta demanda.

En un article al *Wall Street Journal* ("Commodities Fall as Stockpiles Mount Up", 11 de gener de 2015) es remarcava el fet que, la Xina, per exemple, tenia existències de blat de 63 milions de tones mètriques al final de l'any passat, envers els 46 milions el 2008, segons dades del Departament d'Agricultura dels Estats Units. Aquesta política d'estocs dels xinesos afecta moltes matèries primeres i de manera creixent afecta les oscil·lacions en els preus. La Xina va afegir 87 milions de barrils de petroli a les seves reserves l'any passat d'acord amb alguns analistes especialitzats en aquest sector.

Tornant al cas del sucre, malgrat les caigudes de preu, el cicle llarg es preveu positiu i alguns productors estan afegint capacitat de producció com a resultat de fortes inversions de capital en els últims anys. És el cas de la companyia Etihad Sugar Co., amb seu a l'Iraq, que aquest any té previst posar en funcionament a finals d'aquest any una línia de refinaria de sucre de 900.000 tones localitzada al sud de Bagdad.

L'augment vertiginós de la demanda fa que, a vegades, sigui difícil fer de manera correcta una bona assignació del capital en sectors, com ara l'agrícola, que per estar immersos en un procés de grans canvis i forts creixements, els preus estan sotmesos a unes dinàmiques molt complexes. Amb tot, la demanda de productes agroalimentaris pot augmentar en més d'un 50% en les properes dècades a nivell global amb les oportunitats i reptes que això suposa.

Els empresaris agraris i els inversors en agricultura, han de ser plenament conscients d'aquesta realitat a llarg termini, al temps que cal tenir els ulls ben oberts i dominar també els aspectes de la conjuntura del sector, que poden fer que ens puguem enganxar els dits en inversions a curt termini.

Monitoritzar els nivells d'estoc i mantenir un cert seguiment de les diferències globals entre producció i consum, ens poden donar bones pistes sobre l'evolució futura en els preus.